

[Øllgaard]

nævnt én gang i dag at COPA-organisationen har beregnet. Hvor vores hollandske konkurrentlandmand måtte notere et real-lønsfald gennem de sidste 3 år på 5 pct., måtte den danske landmand notere et real-lønsfald på 64 pct.

Jeg tager det som eksempel på, at man nok ikke burde lade helt så mange tal svirre i luften, uden at vi fik lejlighed til at komme nærmere ind på dem.

Det er også kommet til at svirre med tal i luften for, hvilke beløb der egentlig er nødvendige for at få den fornødne indkomstfremgang, for at få den faretruende udvikling, der er i gang, rettet op. Det kommer jo da ganske an på i forhold til hvad, for hvis vi ville stille os tilfredse med et indtægtsniveau, der til en vis grad lod sig sammenligne med 1978-niveauet, så blev det et forholdsvis lavt tal. Men vi ved også, hvad der er sket i mellemtiden. Vi ved, hvilke store gældsposter der har hobet sig op i mellemtiden. Vi har den formening, at hvis vi for alvor skal have landbrugserhvervet i fremdrift igen, så skal der gøres noget ganske betragteligt ved disse gældsposter, og derved kommer vi til et ganske andet tal end det, der selv optimistisk bedømt er mulighed for at få hjem over pristigninger. Derfor siger vi, det er nødvendigt, at vi herinde tager os sammen til at gennemføre en ganske betragtelig sanering af den yderste gæld i en kombination af en egentlig afskrivning af det, som alle ved bliver akkorderet under alle omstændigheder, og en ganske betragtelig nedbringelse af rente- og afdragsbyrden og den derefter følgende gæld.

Man kan også komme frem til det tal ved at kigge på timelønningerne, som hr. Grove var lidt inde på. Jeg har prøvet at regne lidt på tallene og står inde for, at det er helt rigtigt – sådan nogenlunde da – at med den indtægtsfremgang, der er udsigt til fra 1980-81 til 1981-82, vil der blive et spring i timelønnen fra 17 kr. til 25 kr. Hvis man forestillede sig, at det var fornuftigt med et spring i retning af en sammenlignelig løn, nemlig 60 kr. i timen, så har jeg forstået, at det er nødvendigt at fremskaffe et beløb af størrelsesordenen 5-6 mia kr., og så har vi stadig væk problemet med den gæld, der har hobet sig op. Så vil der til gengæld kunne gøres noget for de 60 kr. i timen, og trods alt er de 60 kr. i timen vel kun et rimeligt sammenligneligt indtægtsgrundlag.

Det, der har karakteriseret debatten, er en sammenblanding af analyse og vilje til handling og en mangel på lyst til at sætte tidsfrister på. Jeg spurgte i mine indledende bemærkninger landbrugsministeren, om han ville være i stand til at fortælle ikke blot os, men da bestemt også landmændene og deres kreditorer noget om, hvad det er for en tidsplan, regeringen nu arbejder med, for vi ved jo, hvor hurtigt taxameteret tikker derude.

Jeg synes ikke, at den analyse, der er fremstået af debatten, har været særlig fremragende. Især er jeg skuffet over, at regeringen igen, må jeg desværre sige, ikke har været realistisk. Vi har igen hørt det, vi har hørt i tidligere runder, nemlig at nu går det jo godt, for nu er regeringen ved at få hold på omkostningerne, og nu stiger priserne, så nu retter det sig. Det har vi hørt før, hvor vi har sagt, at det ikke holder stik, det tror vi ikke på. Det holdt desværre ikke stik. Gid det havde gjort, men det gjorde det altså ikke.

Jeg synes, at vi i denne situation skal gøre, hvad vi kan for at undgå, at historien gentager sig, ved at være mere realistiske i denne fase. Når vi så har analyseret situationen så grundigt, som vi kan – det må vi gøre noget mere ved i udvalget – må vi handle, og det må vi gøre inden ret længe, for ulykkerne udvikler sig hurtigt. Jeg skal ikke beskrive de ulykker, der er under udvikling, men det er nogle, der går ud over de arme mennesker ude omkring rent menneskeligt og rent økonomisk. Det gælder også, hvad angår vores landbrugs konkurrenceevne over for andre landes. Holland har været strejft, og vi burde have talt meget mere om, hvordan de driver landbrugspolitik i Holland, og hvad de får ud af det.

Afsluttende vil jeg sige, at jeg har svært ved umiddelbart at se, hvordan der skulle komme det store skred i forhandlingerne mellem regeringen og landbrugsorganisationerne. Det har jeg lidt svært ved at se på baggrund af det, landbrugsministeren har sagt her i dag. Men det kan jo være, at jeg undervurderer det, der er sagt – lad os håbe det.

Bjørn Poulsen (SF):

Til hr. Øllgaard vil jeg bare sige, at hvis han støtter nogle af landbrugsorganisationernes topfolks udtalelser, så kommer der nok